

PONEDELJEK – razlaga odlomka

(1 Mz 1,26–27; 1 Mz 2,7.15–17)

^{1 Mz 1,26} Bog je rekel: »Naredimo človeka po svoji podobi, kot svojo podobnost! Gospoduje naj ribam morja in pticam neba, živini in vsej zemlji ter vsej lazni, ki se plazi po zemlji!«

^{1 Mz 2,15} GOSPOD Bog je vzel človeka in ga postavil v edenski vrt, da bi ga obdeloval in varoval.

Človek je Bogu podoben, ni mu pa enak. Tudi stvarstvo je človeku podobno, ni mu pa enako. Bog je človeka postavil na svet, da bi mu gospodoval, ga obdeloval in varoval. Ko človek opazuje živali, ugotovi, da je drugačen. Nič od ustvarjenega ni enako človeku. Ker je človek ustvarjen po Božji podobi, je **oseba**. Med vsemi ustvarjenimi živimi bitji človek ne najde drugega bitja, ki bi bilo oseba tako kot on.

^{1 Mz 1,27} Bog je ustvaril človeka po svoji podobi, po Božji podobi ga je ustvaril, moškega in žensko je ustvaril.

Bog je trojica oseb (Oče, Sin in Sveti Duh), ki so med seboj v občestvu. Med njimi je odnos ljubezni. Ta ljubezen je **popolna, svobodna, zvesta in rodovitna**. Tudi človek je ustvarjen za tako občestvo. Poklican je, da ljubi na enak način, kot ljubi Bog. Človek je sposoben take ljubezni prav zato, ker je ustvarjen po Božji podobi in je v tem Bogu podoben.

^{1 Mz 2,7} GOSPOD Bog je iz zemeljskega prahu izoblikoval človeka, v njegove nosnice je dahnil življenjski dih in tako je človek postal živa duša. Človek je deležen Božjega življenja. Življenje je "last" Boga. Boga ga da in samo tako ga človek lahko ima. Zaradi tega je življenjskega pomena biti v odnosu z Bogom, kajti življenja ne moremo dobiti nikjer drugje.

^{1 Mz 2,16} GOSPOD Bog je človeku zapovedal in rekel: "Z vseh dreves v vrtu smeš jesti, ¹⁷ le z drevesa spoznanja dobrega in hudega nikar ne jej! Kajti na dan, ko bi jedel z njega, boš gotovo umrl." Bog je za človeka pripravil vse, kar potrebuje, da bi živel in bil srečen. Človeku je vse podarjeno. Bog ga je postavil v raj. In velika stvar, ki jo je Bog človeku dal, je **svoboda**. Izkaže mu jo z eno samo zapovedjo. Osnova svobode ni, da delamo, kar hočemo, ampak da lahko izbiramo. In temeljna izbira je med dobrim in zlim – med Bogom in proti Bogu. S tem, ko da Bog človeku zapoved, mu da svobodo: človek lahko izbere, če bo Boga ubogal ali ne. Bog pove tudi, kakšne so posledice ene ali druge izbire: življenje (ki ga lahko imamo samo v Bogu, kot smo prej rekli) ali smrt (kar je rezultat tega, da se odvrnemo od Boga – vira življenja).

PONEDELJEK – razlaga odlomka

(1 Mz 1,26–27; 1 Mz 2,7.15–17)

^{1 Mz 1,26} Bog je rekel: »Naredimo človeka po svoji podobi, kot svojo podobnost! Gospoduje naj ribam morja in pticam neba, živini in vsej zemlji ter vsej lazni, ki se plazi po zemlji!«

^{1 Mz 2,15} GOSPOD Bog je vzel človeka in ga postavil v edenski vrt, da bi ga obdeloval in varoval.

Človek je Bogu podoben, ni mu pa enak. Tudi stvarstvo je človeku podobno, ni mu pa enako. Bog je človeka postavil na svet, da bi mu gospodoval, ga obdeloval in varoval. Ko človek opazuje živali, ugotovi, da je drugačen. Nič od ustvarjenega ni enako človeku. Ker je človek ustvarjen po Božji podobi, je **oseba**. Med vsemi ustvarjenimi živimi bitji človek ne najde drugega bitja, ki bi bilo oseba tako kot on.

^{1 Mz 1,27} Bog je ustvaril človeka po svoji podobi, po Božji podobi ga je ustvaril, moškega in žensko je ustvaril.

Bog je trojica oseb (Oče, Sin in Sveti Duh), ki so med seboj v občestvu. Med njimi je odnos ljubezni. Ta ljubezen je **popolna, svobodna, zvesta in rodovitna**. Tudi človek je ustvarjen za tako občestvo. Poklican je, da ljubi na enak način, kot ljubi Bog. Človek je sposoben take ljubezni prav zato, ker je ustvarjen po Božji podobi in je v tem Bogu podoben.

^{1 Mz 2,7} GOSPOD Bog je iz zemeljskega prahu izoblikoval človeka, v njegove nosnice je dahnil življenjski dih in tako je človek postal živa duša. Človek je deležen Božjega življenja. Življenje je "last" Boga. Boga ga da in samo tako ga človek lahko ima. Zaradi tega je življenjskega pomena biti v odnosu z Bogom, kajti življenja ne moremo dobiti nikjer drugje.

^{1 Mz 2,16} GOSPOD Bog je človeku zapovedal in rekel: "Z vseh dreves v vrtu smeš jesti, ¹⁷ le z drevesa spoznanja dobrega in hudega nikar ne jej! Kajti na dan, ko bi jedel z njega, boš gotovo umrl." Bog je za človeka pripravil vse, kar potrebuje, da bi živel in bil srečen. Človeku je vse podarjeno. Bog ga je postavil v raj. In velika stvar, ki jo je Bog človeku dal, je **svoboda**. Izkaže mu jo z eno samo zapovedjo. Osnova svobode ni, da delamo, kar hočemo, ampak da lahko izbiramo. In temeljna izbira je med dobrim in zlim – med Bogom in proti Bogu. S tem, ko da Bog človeku zapoved, mu da svobodo: človek lahko izbere, če bo Boga ubogal ali ne. Bog pove tudi, kakšne so posledice ene ali druge izbire: življenje (ki ga lahko imamo samo v Bogu, kot smo prej rekli) ali smrt (kar je rezultat tega, da se odvrnemo od Boga – vira življenja).